

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKMO 21.034
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	Mondriaan
Datum binnenkomst klacht	:	27 oktober 2021
Datum hoorzitting	:	2 november 2021
Datum beslissing	:	9 november 2021

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klacht van mevrouw X., hierna te noemen klaagster, aan wie ten tijde van het indienen van de klacht op grond van een zorgmachtiging zorg werd verleend door Mondriaan.

De klacht is gericht tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke, de heer Y. (psychiater) en de heer Z. (aios), hierna te noemen verweerders. Tijdens de hoorzitting heeft de mevrouw B. (psychiater) waargenomen voor de heer Y.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 27 oktober 2021 een klaagschrift, gedateerd 26 oktober 2021 en inhoudende een klacht met een schorsingsverzoek en een verzoek tot schadevergoeding, van klaagster ontvangen.

Het secretariaat van de afdeling heeft op dezelfde dag een aantal stukken aan de klachtencommissie doen toekomen. De aios heeft op 29 oktober 2021 een verweerschrift toegestuurd.

De hoorzitting waarop de klacht en het schorsingsverzoek zouden worden behandeld, is bepaald op 2 november 2021.

Op 1 november 2021 heeft klaagster het verzoek ingediend om de hoorzitting uit te stellen opdat zij de gelegenheid zou hebben een nieuwe advocaat te regelen. De behandeling van het schorsingsverzoek zou desalniettemin op de vastgestelde datum doorgang vinden.

Klaagster heeft tijdens de hoorzitting op 2 november 2021, die via beeldcommunicatie heeft plaatsgevonden, niet langer bij haar verzoek om uitstel gepersisterd en heeft, bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon, haar klacht en het schorsingsverzoek toegelicht. Van de zijde van verweerders is, onder verwijzing naar het verweerschrift, hierop gereageerd. Vervolgens hebben beide partijen over en weer hun standpunten bepleit en elkaars standpunten van commentaar voorzien.

1.1 TERMIJN

De klacht betreft een klacht als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en heeft betrekking op een beslissing waarvan het gevolg actueel is, zodat de klachtencommissie gehouden is binnen 2 weken na ontvangst van de klacht ter zake een schriftelijke en gemotiveerde beslissing te nemen.

Deze termijn loopt af op 10 november 2021.

Op het schorsingsverzoek is op 2 november 2021 beslist.

2 KLACHT

- 1 Klaagster maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke haar in het kader van de verplichte zorg medicatie toe te dienen.

Tevens dient klaagster een schorsingsverzoek in ten aanzien van de desbetreffende beslissing van de zorgverantwoordelijke. Daarnaast wenst klaagster een schadevergoeding bij gegrondverklaring van de klacht.

3 FEITEN

- Bemoeizorg heeft in oktober 2020 contact gezocht met klaagster, nadat er sprake was van overlast in de buurt. Op gegeven moment heeft klaagster het contact met Bemoeizorg afgebroken en is de zorg afgerond, omdat gevaarscriteria bleken te ontbreken.
- Vanaf mei 2021 zijn er vanuit de buurt weer meldingen gekomen van overlast door klaagster, waarbij buurtgenoten ernstige zorgen uiten over haar gedrag. Dit heeft geleid tot het aanvragen van een zorgmachtiging in september 2021.
- De Rechtbank Limburg heeft op 24 september 2021 een zorgmachtiging ten aanzien van klaagster verleend met een geldigheidsduur van 2 weken, omdat klaagster niet bereid was zich te doen horen.
- Vervolgens heeft de Rechtbank Limburg op 8 oktober 2021 de zorgmachtiging ten aanzien van klaagster verlengd met opnieuw 2 weken, omdat het wederom niet gelukt was met klaagster in contact te treden.
- Op 14 oktober 2021 is klaagster op een gesloten afdeling bij Mondriaan opgenomen en is haar een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" uitgereikt waarin gemotiveerd staat aangegeven dat haar in het kader van een zorgmachtiging per 14 oktober 2021 medicatie zal worden toegediend voor de duur van de zorgmachtiging.
- De Rechtbank Limburg heeft op 20 oktober 2021 een zorgmachtiging ten aanzien van klaagster verleend tot 8 april 2022.
- Op 20 oktober 2021 heeft klaagster een nieuw formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" ontvangen, waarin gemotiveerd staat aangegeven dat haar per die datum in het kader van een zorgmachtiging medicatie zal worden toegediend voor de duur van de zorgmachtiging.
- Verweerders hebben de klachtencommissie op 1 november 2021 laten weten niet langer te willen meegaan in het schorsingsverzoek van klaagster. De klachtencommissie heeft op 2 november 2021 klaagster, de aios en de waarnemend psychiater gehoord inzake het schorsingsverzoek en dit verzoek na beraad afgewezen.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAAGSTER

Het standpunt van klaagster komt, samengevat, neer op het volgende.

Klaagster is van mening dat zij niet agressief is geweest naar buurtbewoners, noch naar medepatiënten of verpleging. Zij is rustig op de afdeling aanwezig, zij is niet fysiek of verbaal dreigend en er is geen sprake van een crisis. Zij staat in goed contact met medepatiënten en de verpleging en zij houdt zich aan de afspraken. Ook bij de therapie is zij rustig aanwezig. Klaagster vindt dat zij niet depressief is en dat zij ook geen psychose heeft. Medicatie is daarom volgens klaagster niet nodig. Zij heeft medicatie geprobeerd en zij is ervan overtuigd dat dit niet goed voor haar is. Nadat klaagster voor de tweede maal orale medicatie ingenomen had, voelde zij zich duizelig en had zij een duidelijke disconnectie met het dagelijkse leven. De medicatie is volgens klaagster niet goed voor haar bloedniveau. Ook weet zij niet wat de effecten ervan op de lange termijn zijn en of het gebruik van medicatie goed voor haar is. Klaagster ziet het ernstig nadeel waarover wordt gesproken niet. Haar huis ziet er goed uit en er is alleen gedoe met haar woonomgeving. Klaagster leeft een teruggetrokken leven.

Klaagster ontkent dat zij haar hondje heeft verwaarloosd; zij heeft hem naar haar zeggen altijd vers vlees gegeven. Het hondje is haar maatje en zij wil hem weer graag terug in haar leven.

Klaagster herkent zich niet in wat de behandelaar over haar heeft geschreven. Dat is volgens klaagster overdreven en verdraaid. Er wordt gemeld dat er sprake was van messen; klaagster stelt dat het slechts een ingeklapt zakmesje betrof dat zij altijd op zak had. Op het moment dat zij een auto aan het poetsen was, heeft een kind tegen de auto geschopt en haar tong naar klaagster uitgestoken.

Klaagster heeft toen het zakmesje uit haar broekzak gehaald en aan het kind getoond, met de vraag of dit de volgende stap in haar leven zou zijn. Zij heeft niet gedreigd met het mesje, maar het kind gevraagd te stoppen met haar activiteit. Het zakmesje gebruikte klaagster voor het schillen van een appel of voor het smeren van een broodje onderweg tijdens het boodschappen doen.

Met betrekking tot de gasflessen verklaart klaagster dat zij besloten had over te stappen op het gebruik daarvan, omdat elk jaar de gasrekening met 30% omhoog ging.

Verder is klaagster van mening dat de parallelle werelden die zij ervaart haar eigen zaak zijn.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Klaagster is in oktober 2020 kortdurend in contact geweest met Bemoeizorg, waarbij het contact goed verliep. Kort na het afsluiten van deze eerste melding, werd in mei 2021 een tweede melding geplaatst. Tijdens deze laatste contacten was klaagster afhoudend en bleek sprake van een psychotisch toestandsbeeld. Daarnaast weigert klaagster structurele medicatie-inname, omdat zij deze klachten niet als psychotisch kadert. Vervolgens is in september 2021 overgegaan naar een procedure voor een zorgmachtiging.

Op de afdeling is klaagster rustig aanwezig, houdt zich aan gemaakte afspraken en is vriendelijk in contact. Klaagster vertelt over de langdurig aanwezige belevingen die zij ervaart: contacten met parallelle werelden, observaties vanuit deze werelden, het zien van camera's en het aanwezig zijn van werelddordes, door haar "heksen" genoemd. De precieze duur van deze symptomen is onduidelijk, aangezien klaagster langere tijd buiten beeld van zorg is geweest. In het verleden heeft zij uitermate hoog gefunctioneerd, maar na het wegvallen van structuur en (mogelijk) drugsgebruik zou klaagster langzaam in de huidige toestand zijn gekomen. Een duidelijke tijdlijn hierin ontbreekt, maar 3 jaar geleden zou klaagster de banden met haar familie eenzijdig hebben doorbroken om onduidelijke redenen.

Tijdens de start van de opname is met de huisarts en Bemoeizorg contact gelegd. Meermaals is gepoogd in contact te komen met klaagsters familie, die hiertoe bereid is, maar klaagster wenst niet dat dit gebeurt. Vanuit instanties is een zorgelijk beeld geschetst, waarbij klaagster 2 hypotheekbetalingen gemist zou hebben. Tevens heeft klaagster een hondje, dat ernstig verwaarloosd zou zijn aangetroffen. De hond is ondergebracht bij een gastgezin en er lopen nog contacten waarbij gekeken wordt of de hond ooit nog teruggeplaatst kan worden. Ook zou klaagster koken met gasflessen, waarbij zij heeft aangegeven dat één gasfles zou zijn omgevallen.

Vanuit de buurt zijn zorgelijke signalen gemeld, die klaagster ontkent. Hierin is gesproken over melk door brievenbussen gieten, in een auto kinderen bespioneren alsook een kind bedreigen met een mes. Klaagster zegt dat dit leugens zijn en benoemt tevens dat zij het kind louter haar zakmes heeft laten zien, mocht dit kind de fysieke agressie richting haar "door willen zetten". Hierbij erkent klaagster dat zij niet goed kan terughalen hoe dit laatste zich heeft afgespeeld.

Het ernstig nadeel omvat volgens verweerders ernstig lichamelijk letsel en ernstige materiële schade voor haarzelf en/of anderen, maatschappelijke teloorgang voor haarzelf en/of anderen en het oproepen van agressie bij anderen. Gezien het reeds geschetste beeld, waarbij klaagster niet in de realiteit staat en niet overziet wat zij doet en wat de gevolgen hiervan zijn (tonen mes naar kind), is dit ernstig nadeel nog onverminderd aanwezig, ondanks dat er op de afdeling geen sprake is van een geagiteerd toestandsbeeld. Het verwaarlozen van haar hond, waarbij klaagster benoemt deze goed te verzorgen en middels vreemde talen met het dier te spreken, onderstreept dit.

Volgens verweerders is bij klaagster geen sprake van ziektebesef of -inzicht; zij ontkent psychotisch te zijn. Klaagster geeft aan medicatie eenmalig te willen proberen om het effect te bemerken, maar langdurige inname wordt afgehouden. Tot dusver heeft zij Risperidon 2 mg en 3 mg beide eenmalig ingenomen. Klaagster heeft op deze laatste dosering bijwerkingen ervaren, waarop alternatieve medicamenten (Paliperidon, Haloperidol) zijn besproken. Klaagster wenst echter alleen alternatieve geneeskunde te accepteren en louter producten op kruidenbasis; beide worden niet toereikend geacht in de behandeling van een psychose.

Bewezen is dat een antipsychoticum effect heeft op een psychotische toestandsbeeld, waarbij waarschijnlijk, gezien de reeds langere duur van de symptomen bij klaagster, een langdurige

behandeling nodig zal zijn. Het paranoïde psychotisch toestandbeeld zorgt ervoor dat klaagster haar eigen handelen en de nadelige gevolgen hiervan niet overziet, waarbij ziektebesef ontbreekt. Medicamenteuze behandeling van de psychose is volgens verweerders aangewezen gezien de ernst van het beschreven nadeel en daarom is volgens hen dwangmedicatie (middels een depot) proportioneel, indien behandeling op vrijwillige basis niet tot stand komt. Gezien de onwilligheid van klaagster vrijwillig structureel medicatie in te nemen, is er geen minder zwaarwegend alternatief. Verweerders zeggen oog te hebben voor de veiligheid, gelet op de omstandigheid dat gedacht wordt aan toepassing van een Xeplion-depot. Dit depot kan klaagster veilig nemen, aangezien zij geen allergische reactie heeft gehad op Risperdal. Tevens zijn er meerdere Ecg's gemaakt om hartactie (QT tijd) in kaart te brengen. Na een eventuele start met deze medicatie, oraal of per depot, zou controle Ecg aangewezen zijn en ook ingezet worden.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klacht is gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klacht kennis te nemen en klaagster is ontvankelijk in haar klacht.

Klaagster heeft van haar wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van de zorgverantwoordelijke tot de toediening van de medicatie.

Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klacht en dient zij de beslissingen aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Volgens verweerster zijn met betrekking tot de verplichte medicatie de volgende formulieren, tevens gevoegd bij de stukken, aan klaagster uitgereikt:

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 14 oktober 2021 met betrekking tot het toedienen van medicatie.
- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 20 oktober 2021 met betrekking tot de toediening van medicatie.

De overhandiging van deze formulieren is door klaagster niet weersproken en klaagster heeft bovengenoemd formulier d.d. 20 oktober 2021 bij het klaagschrift bijgesloten.

Op het formulier is vermeld waaruit de verplichte zorg zal bestaan en de gronden die in dezen van toepassing zijn, met de bijbehorende motivering.

Hiermee is komen vast te staan dat klaagster door de zorgverantwoordelijke voldoende op de hoogte is gesteld van haar rechten en dat zij in de gelegenheid is gesteld contact op te nemen met de patiëntenvertrouwenspersoon en een klacht in te dienen, van welke gelegenheid zij gebruik heeft gemaakt. Aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz is aldus voldaan.

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of betrokkene ter zake van een jegens haar genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot

een redelijke waardering van zijn belangen in staat is. Op beide formulieren is vermeld dat de zorgverantwoordelijke klaagster wilsonbekwaam acht ten aanzien van de betreffende beslissing. De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee voldaan is aan het bepaalde ex artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Ten aanzien van de door klaagster aangevochten beslissing van de zorgverantwoordelijke tot het toedienen van de medicatie bij klaagster overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klaagster stelt dat er geen sprake is van gevaar of ernstig nadeel in de zin van de Wvggz. Naar haar mening is zij niet agressief of depressief en heeft zij geen psychose.

De klachtencommissie acht klaagsters stelling tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in het behandelplan, het zorgplan, de medische verklaring, de beschikkingen, de informatie over de beslissingen tot toepassing van de verplichte zorg, de rapportages alsmede gelet op de toelichting van de aios ter zitting is, naar het oordeel van de klachtencommissie, genoegzaam gebleken dat er wel degelijk sprake is van ernstig nadeel, met name voor klaagster zelf, maar ook voor haar omgeving. De enkele ontkenning door klaagster van de hieronder beschreven feiten en omstandigheden maakt dit niet anders.

Uit de stukken die verweerders hebben voorgelegd blijkt dat bij klaagster sprake is van een fors floride paranoïde psychotisch toestandsbeeld, waarbij verhoogd associatief denken, enige incoherentie en mogelijk auditieve en visuele hallucinaties aan de orde zijn. Haar denken wordt volledig in beslag genomen door de waanovertuiging en zorgt ervoor dat zij sociaal en maatschappelijk niet meer goed functioneert. Zij vertelt inadequate en onsamenvhangende verhalen en heeft geen ziektebesef of -inzicht. Vanuit de psychoticiteit en het afhouden van contact en hulp dreigt klaagster maatschappelijk teloor te gaan. Daarnaast voelen buurtgenoten zich bedreigd door klaagster en is er een gerede kans dat zij door haar gedrag agressie over zichzelf afroept. Tevens is niet uit te sluiten dat bij het psychotische toestandsbeeld klaagster agressief zal worden vanuit wanhoop en frustratie. De situatie is extra zorgelijk, daar klaagster ook dreigend overkomt op kinderen en een zakmes bij zich draagt. Door pesterijen raakt klaagster geagiteerd en reageert zij hierop. Klaagster laat bizar gedrag zien, zoals het gooien van melk en koekjes in de brievenbussen van burens. Ook denkt klaagster dat haar eten wordt vergiftigd.

Thuis kookt klaagster op bio-ethanol en beschrijft dat een fles al vaker is omgevallen, hetgeen brandgevaar oplevert en kan leiden tot materiële en lichamelijke schade. De woning van klaagster komt gedesorganiseerd over en haar bed staat in de woonkamer. Klaagster verkeert in een sociaal isolement en lijkt een zwervend bestaan te hebben geleid in het buitenland; de verwachting is dat dit weer zal gebeuren. Ook heeft zij een tijd vanuit haar auto geleefd.

Er is sprake van ernstig nadeel voor de psychische gezondheid en het maatschappelijk functioneren van klaagster. Zij wordt zo in beslag genomen door haar overtuigingen en belevingen, dat zij zich niet meer kan focussen op andere zaken. Daarnaast is bekend dat sneller behandelen van een psychotisch toestandsbeeld kan zorgen voor een gunstiger beloop. Door haar gedrag roept klaagster de agressie van derden over zich af en voelen derden zich door haar bedreigd. Klaagster heeft geen inzicht in het effect van haar gedrag op anderen en lijkt niet voornemens te zijn haar gedrag aan te passen.

Doordat klaagster zich bedreigd voelt door haar omgeving, draagt zij een zakmes bij zich. Het is niet uit te sluiten dat zij agressief kan worden wanneer zij zich verder in het nauw gedreven en benadeeld voelt door haar omgeving.

Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zoals hiervoor overwogen, niet alleen aannemelijk gemaakt dat er een risico bestaat dat klaagster zichzelf en haar omgeving ernstig nadeel berokkent, maar ook dat dit een rechtstreeks gevolg is van klaagsters geestesstoornis. Tegenover de ontkenning van klaagster hebben verweerders ter onderbouwing van hun standpunt voldoende argumenten naar voren gebracht. Op grond daarvan onderschrijft de klachtencommissie de

beslissing van verweerders, dat het toedienen van medicatie bij klaagster in de gegeven situatie noodzakelijk is.

Voorts dient het toedienen van medicatie te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de in verband daarmee te volgen procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het doel van de behandeling is het stabiliseren van het toestandsbeeld van klaagster en het laten afnemen van de psychotische symptomen, waardoor vervolgbehandeling mogelijk is, of behandeling op een niet-gesloten afdeling of ambulante behandeling.

De klachtencommissie is van oordeel dat een behandeling met een antipsychoticum effectief is, omdat antipsychotische medicatie een wetenschappelijk bewezen effect heeft op psychotische symptomen. Het is bekend dat recidiverende psychotische episodes zelf een schadelijk effect hebben op het cognitieve functioneren van een patiënt, daarom is het van belang dat deze steeds in toenemende mate van ernst terugkerende psychotische episodes worden voorkomen.

Zonder de toediening van antipsychotica zal het toestandsbeeld van klaagster niet verbeteren en zal haar psychotische ontregeling niet afnemen. Voorts kan zij in de huidige situatie geen vervolgstappen in de behandeling zetten, terwijl daarnaast voorkomen moet worden dat zij overlast in de buurt blijft veroorzaken of dat zij agressie door derden over zich afroept en dat zij maatschappelijk en sociaal teloor zal gaan.

De commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de maatregel ten aanzien van het toedienen van medicatie aan de eis van effectiviteit beantwoordt.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

De klachtencommissie overweegt dienaangaande als volgt. Klaagsters toestandsbeeld is van dien aard dat ziektebesef en ziekte-inzicht volledig ontbreken, met als gevolg dat zij medicatie (antipsychotica) blijft weigeren en alle zorg afhoudt. Zonder een behandeling met antipsychotica zal het toestandsbeeld van klaagster niet verbeteren, waarbij de kans aanwezig is dat zij zichzelf en anderen ernstig nadeel toebrengt. Nu het toestandsbeeld van klaagster niet verbetert doordat zij vrijwillige inname van antipsychotica weigert, is de klachtencommissie van oordeel dat in de geschetste omstandigheden de toediening van antipsychotica een proportioneel middel is om het ernstig nadeel te doen wegnemen en het toestandsbeeld van klaagster zodanig te doen stabiliseren en verbeteren, dat zij geen overlast meer in de buurt bezorgt, geen agressie door derden over zich afroept, dat zij in staat zal zijn de volgende stap in de behandeling te zetten en niet sociaal en maatschappelijk te gronde zal gaan. Zonder behandeling zal het toestandsbeeld van klaagster niet verbeteren en zal de opname onredelijk en onnodig lang duren.

De commissie concludeert dan ook dat de jegens klaagster genomen maatregel van het toedienen van medicatie voldoet aan de eis van proportionaliteit.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het toedienen van medicatie dient, indien en voor zover mogelijk, het voor de patiënt minst ingrijpende middel te worden toegepast.

Klaagster heeft op 15 en 16 oktober 2021 telkens eenmaal orale medicatie genomen, in een verschillende dosering, maar is ervan overtuigd dat dit haar niet goed doet. Zij wil enkel alternatieve medicatie op kruidenbasis. Sindsdien blijft zij weigeren vrijwillig antipsychotica in te nemen, met als gevolg dat haar toestandsbeeld niet verbetert en het ernstig nadeel onverminderd aanwezig blijft. Het toedienen van medicatie is geïndiceerd, daar de bij klaagster waargenomen psychotische symptomen niet vanzelf overgaan en een onthouding van antipsychotica niet zal leiden tot een verbetering van haar toestandsbeeld, met alle gevolgen van dien. Gezien het ontbrekende ziektebesef

en -inzicht van klaagster, haar pertinente weigering vrijwillig medicatie te nemen of hierover met verweerders in gesprek te gaan, kunnen laatstgenoemden geen ander, lichter middel inzetten.

Op grond hiervan kan de klachtencommissie verweerders volgen in hun beslissing een antipsychoticum als medicatie in te zetten.

Thans is de situatie van dien aard dat klaagster zodanig ontregeld is geraakt dat zij voor overlast in de buurt zorgde, agressie door derden over zich dreigde af te roepen, in een sociaal isolement verkeerde en maatschappelijk teloor dreigde te gaan.

Er blijft, naar het oordeel van de klachtencommissie, verweerders in de gegeven situatie, waarin klaagster weigert medicatie te accepteren, niets anders over dan het toedienen van medicatie als verplichte zorg.

De commissie is van oordeel dat daarmee in dezen aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

Gelet op de soms ernstige bijwerkingen van medicatie is het van belang dat de mogelijk blijvende schade als gevolg van het (langdurige) gebruik van psychofarmaca wordt meegewogen.

Terughoudendheid bij het voorschrijven van medicatie is geboden aangezien de medicatie niet bij alle patiënten effectief blijkt, maar wel gepaard kan gaan met ernstige en langdurige bijwerkingen. Ook hierbij geldt dat het bij de keuze van verplichte zorg van groot belang is om rekening te houden met de ervaringen van betrokkene zelf met het gebruik van verschillende medicijnen en diens afwegingen over nut en nadeel van verschillende vormen van medicatie serieus te nemen.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klaagster bijwerkingen van het gebruik van Risperdal (1x 2 mg en 1x 3 mg) heeft ervaren. Verweerders hebben naar voren gebracht dat zij klaagster een depot Xeplion willen toedienen, welk antipsychoticum naar verwachting minder bijwerkingen veroorzaakt en dat zij de effecten van dit depot zullen evalueren.

De klachtencommissie leidt uit het bovenstaande af dat verweerders aandacht hebben voor de door klaagster genoemde bijwerkingen c.q. klachten en deze serieus nemen.

De klachtencommissie is van oordeel dat aldus is voldaan aan het veiligheidsvereiste.

De klachtencommissie komt op grond van het bovenvermelde tot het oordeel dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

6 SCHORSINGSVERZOEK

Klaagster heeft op 27 oktober 2021 een klaagschrift ingediend en daarnaast de klachtencommissie verzocht de beslissing van de zorgverantwoordelijke tot het toedienen van medicatie te schorsen, totdat de klachtencommissie uitspraak heeft gedaan.

De aios en de zorgverantwoordelijke zijn op 28 oktober 2021 ermee akkoord gegaan de desbetreffende beslissing te schorsen totdat de klachtencommissie daarover heeft beslist, na partijen te hebben gehoord in een hoorzitting.

Namens de klachtencommissie hebben de voorzitter, een onafhankelijke psychiater en een lid van de klachtencommissie op 2 november 2021 via beeldcommunicatie klaagster, de patiëntenvertrouwenspersoon, de aios en de waarnemend-zorgverantwoordelijke gehoord. Dezelfde dag heeft de commissie partijen de schriftelijke beslissing toegezonden waarbij het schorsingsverzoek is afgewezen, met in het kort de gronden waarop de beslissing berust.

Voor een nadere motivering van de beslissing tot afwijzing van het schorsingsverzoek wordt verwezen naar de gronden, zoals onder 5 weergegeven.

7 SCHADEVERGOEDING

Klaagster heeft op 27 oktober 2021 de klachtencommissie verzocht om, bij gegrondverklaring van haar klacht, schadevergoeding wegens de schade die zij naar zijn zeggen heeft geleden.

Daargelaten de vraag of de toediening van medicatie bij Mondriaan als zodanig als schadeveroorzakende gebeurtenis aan een verzoek tot schadevergoeding ten grondslag kan worden gelegd, is er in casu geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding, reeds omdat de klacht op inhoudelijke gronden ongegrond zal worden verklaard.

8 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart de klacht ongegrond;
- verstaat dat het schorsingsverzoek op 2 november 2021 is afgewezen;
- wijst het verzoek tot schadevergoeding af.